

tres, bé prou que'ns vagarà de sentir-la!... En Valls va dir-nos *La danza de las brujas* d'en Paganini Allò sí que és tocar el violí! El mestre Ribas, suant en el piano.

Senyors, perdonin; però, volen dir que no se n'hauria trobat un altre, a Granollers?

A L'Unió Lliberal

La Casa va començar les festes amb la dansa, la tarde del dissabte. La nit del mateix dia, la gran sala, notablement reformada i esplèndida de llum, era petita per a tanta gent. S'havia anunciat *Carmen*, l'inspirada partitura d'en Bizet i tots érem a escoltar-la. Cap localitat buida i, en els palcos, el bo i millor de cada casa. ¡Quin floret de cares boniques!

A les onze toques, començava l'obra, vibrant de passió, del gran músic francès. I — diguin el què vulguin els savis i els que jutgen les obres segons els vestits de la tiple — *Carmen* l'espanyola tot foc, l'andalusa capritxosa, va triomfar, encarnada en la senyoreta Callao, justa d'expressió i transparentant l'inconscient perversitat de la dona sensual, apassionada... Els demés — la Morelli, l'Elías, en Valls — tots, tots forsa bé. De «La Moderna», augmentada fins a trenta músics, ni cal parlar-ne. No ens hauríem pas adonat que érem a Granollers, si no havés sigut perquè no's repetí l'havanera del primer acte, ni'l *racconto* de la flor, deliciosos fragments dits de manera exquisida per la Callao i l'Elías; als quals, en canvi, s'ovacionà al final de l'obra, en que s'obligà al mestre Petri a sortir a escena.

Ah! No sabem a quí se li va ocórrer emplaçar en un bosc el quartel i la fàbrica de tabacs de Sevilla, disposant d'un fons de plaça, admirable de perspectiva. I, per què no suprimir la passada de la *cuadrilla*, en l'actè quart?

El diumenge, amb el cap plé encare de música espanyola, l'Orfeó — la joguina que, segons el noi Sarroca, pot avui mostrar la nostra vila — va donar-nos el concert matinal anunciat en artístics programes, que'n guardem un. No era ben plena la sala; però, en canvi, els que hi érem, aplaudírem amb entusiasme, aconseguint la repetició de «L'hereu Riera», «La mort de l'escolà» i «La Patria Nova». I això que ja tots teníem l'oca a taula, quan se va cantar l'himne de Grieg! Quin efecte més gran el cant de la massa coral, amb les sonoritats de l'orquestral...

I, entre concerts al cafè, per «La Moderna», amb en Toldrà, en Sánchez i demés companys màrtirs, i balls amb empentes i trepitjades i un *conato* d'aiguat, a primera hora del dilluns, havem acabat de passar aquest *calvari*, fins la matinalada del dimecres.

A L'Alhambra

Negar que l'envelat és la nota sobressortint de la festa major, seria negar la claror del sol; i no dir que'l d'aquest any va ésser molt superior als d'anys passats, faria molt lleig. Era bonic, molt bonic. L'envelador, el jardiner i l'electricista, tots de Granollers, sembla que's van jugar a veure qui ho faria més bé i la cosa'ls va resultar. A la nit, sobre tot, feia un efecte sorprenent. ¡Llàstima de la pluja del dilluns!

El dissabte a la nit va començar-s'hi a ballar i no va sossegar-se fins a la vora del dimecres. Va haver-hi *fox-trof*, *one-step* i altres disbarats per l'istil, a tot drap. I això, que costa tant de dir, sembla que també costa bastant de ballar; perquè, vaja, eren molts els que se'ls veia l'*apostrofi*... Entre'ls sarauistes, hi veiérem cares

conegudes: en Portabella, de Vich, que és dels nostres; l'Orero, que anava de primera comunió... El diumenge a la tarde, tot de *polítics* corrien d'ací i d'allà. Era que visitava l'envelat un soci de *supòsit*. A la nit, més corredisses; no semblava sino que començava a mobilitzar-se. Era que l'arcalde'ls anava a veure.

S'encarregà dels concerts al Cafè Nou, així com dels balls — ¡naturalment! — l'orquestra de la casa, «La Catalana», augmentada fins a disset músics: un més que a l'Unió.

A les demés societats

Tot va anar com una seda. Al «Centre Catòlic» van donar-s'hi representacions teatrals i concerts per un quintet, amb gran satisfacció de la parroquia. Al chor *Amigos de la Unión*, dansa, concerts i balls, amb l'orquestra «Vilarró», el dies 2, 3 i 4. I a «La Lira Catalana» comedia de franc, per un estol d'aficionats, les tres primeres nits.

¡En volen de gent per tot arreu!...

* * *

Al «Mundial Cine», pel·lícules bones i atraccions de les fines. Comptin: l'Alicia del Pino i «Les Hartur's»... ¡Casi res!

Nota simpática

Si són signe de l'avenç moral dels pobles els actes col·lectius que's realitzen per al major benestar dels que pateixen, el nostre poble deu enorgullir-se de no celebrar cap festa major sens que's manifesti'l seu amor als desvalguts. Enguany també'l Casino, l'Unió i l'Alhambra han celebrat balls de rams, o de flors, destinant el seu producte a benefici de l'Hospital i Assil. I el total de lo recaudat, ajuntant-hi'l què va recollir el «Granollers Sport Club» en una subasta, puja unes 325 pessetes.

Això, además de l'hermosa festa de caritat celebrada a la Casa de l'Infantesa, acte aquest d'una forta simpatia, que va ésser presidit per les autoritats i que honora en gran manera a la Junta de dames protectores que presideix la senyora Avelina Serratacò de Torras. I a més, també, del repartiment de llibretes d'estalvi als nascuts l'any passat, que s'hauria realitzat en l'envelat de «L'Alhambra», el dilluns al matí, si'l temps no n'havés fet una de les seves, deslluïnt la festa que tingué'l seu punt culminant la nit abans.

Reporter

LOCALES

El pasado miércoles, en la iglesia de Palou, se celebró la boda de la distinguida y hermosa señorita Gertrudis Estrada, con nuestro querido amigo y correligionario, don Joaquín Pont y Puig.

Apadrinaron a los contrayentes, el alcalde de Granollers don Francisco Torras Villá y el distinguido procurador de los tribunales, don Mariano Uriach.

El reverendo cura párroco de Palou, que bendijo la unión de los contrayentes, pronunció elocuente y sentida plática.

Terminada la ceremonia, los jóvenes esposos e invitados dirigieron a La Roca, en automóvil y a casa de los padres del novio, donde se celebró un espléndido banquete, admirablemente servido por la Fonda de Europa, de esta villa.

Los invitados fueron obsequiados con lujosas cajas de dulces.

A los jóvenes esposos, que han salido de viaje para Madrid y provincias, les deseamos duradera luna de miel y a sus respectivos padres, nuestros buenos amigos señores Pont y Estrada, cordial enhorabuena.

Víctima de traidora enfermedad, falleció la que fué en vida hermosa señorita María Arnau.

El acto del sepelio vióse concurridísimo, patente prueba de las muchísimas simpatías que en Granollers gozaba la finada.

Que la tierra sea leve a la bella María y reciba su familia la expresión de nuestro más sincero pésame.

Ha quedado instalada una fuente pública en la calle de Ricoma. Tiene carácter artístico, como asimismo lo tendrán otras dos, próximas a construirse, en las calles de la Aurora y Lletjós.

Los vecinos beneficiados han celebrado la mejora como un número más de las pasadas fiestas

Esta tarde el «Orfeó Granollerí» sale para Llinás del Vallés, donde, con motivo de celebrarse la fiesta mayor, dará un selecto concierto la importante agrupación artística de «La Unión Liberal».

En el próximo número daremos cuenta de la conferencia que, para explicar su gestión administrativa en el ayuntamiento de Mollet, ha dado el concejal de *Solidaritat Molletana* y amigo nuestro muy querido, don Juan Morató.

SECCIÓN OFICIAL

Alcaldía de Granollers

Este Ayuntamiento, en sesión de ayer, de acuerdo con lo establecido en la ley substitutiva del impuesto de consumos y Ordenanzas para cobro del respectivo gravamen en esta localidad, acordó advertir a los cosecheros de vino que pretenden vender directamente el sobrante de su cosecha, la obligación que tienen de obtener, antes, la patente que les corresponde, la cual deberá solicitarse en la Secretaría municipal y satisfacer luego su importe por trimestres completos.

Granollers, 8 de septiembre de 1916.

Terminado el padrón industrial rectificado de este término municipal, base para la formación de la matrícula para el próximo ejercicio de 1917, queda el mismo, desde esta fecha, de manifiesto al público en la secretaría de este ayuntamiento por espacio de 10 días, a los efectos de reclamación; en la inteligencia de que, transcurrido que sea dicho período, no será admitida ninguna.

Granollers, 7 de septiembre de 1916

Los señores F. Daví S. en C. acuden a este ayuntamiento en solicitud de permiso para instalar en la calle del Ingeniero, número 5, una industria destinada a la fabricación de accesorios para instalaciones eléctricas, y de conformidad a lo establecido en el artículo 457 de las Ordenanzas Municipales se hace público, para que durante el término de diez días puedan presentar sus reclamaciones los vecinos más inmediatos y las cuales, de referirse a la instalación o funcionamiento, deberán justificarse en la forma que determina el artículo 438 de dicho Código municipal, previas las formalidades que asimismo determina.

Granollers 7 de septiembre de 1916

El alcalde, F. TORRAS VILLÁ

IMP. DE E. GARBELL : GRANOLLERS